

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **V. T.**, hlášeného na adrese Pobytové středisko MV ČR, Rudé armády 1000, 517 41 Kostelec nad Orlicí, zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5. 2011, č. j. OAM-366/LE-05-LE05-2008, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o:

I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5. 2011, č. j. OAM-366/LE-05-LE05-2008 se ve výroku, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) z a m í t á .

II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5. 2011, č. j. OAM-366/LE-05-LE05-2008 se ve výroku, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 14a zákona o azylu z r u š u j e a věc se v tomto rozsahu vrací žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana podle §§ 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Toto rozhodnutí napadl žalobce včas podanou žalobu, kterou doplnil prostřednictvím soudem ustanovené zástupkyně - Organizace pro pomoc uprchlíkům. Namítal, že žalovaný ve správním řízení porušil ustanovení § 3 správního řádu, tj. že nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4). Dále namítal porušení ustanovení § 12 a § 14a zákona o azylu. V doplnění žaloby zástupkyně žalobce rozvedla žalobní body a uvedla, že případ žalobce je složitý vzhledem k detailům tvrzení a vzhledem k průběžným potížím s tlumočením. Uvedla, že žalobce své obavy z návratu nevztahuje pouze ke své tamilské národnosti. Ve vlasti byl opakovaně zadržován z důvodu údajné podpory Tamilských separatistů (Tamilských tygrů –LTTE). Podpora LTTE mu byla přisuzována na základě „přítěžujících“ či rizikových faktorů, které byť souvisí s tamilskou národností, odlišují žalobce od běžného tamilského obyvatele Srí Lanky. Prvním rizikovým faktorem je to, že se žalobce z pohledu srílanského policisty často vyskytoval v nápadných lokalitách, se svou dodávkou u letiště v Colombu, mezi městy Colombo a Jaffna. Obojí nejprve souviselo s podnikáním a později s prací pro poslance. Druhým rizikovým faktorem byla skutečnost, že žalobce začal pracovat jako osobní řidič významného tamilského poslance M.K. S.. Tento poslanec je na Srí Lance obecně znám coby představitel tamilské politické strany, o žalobci bylo rovněž známo, že pracuje jako poslanečův řidič. Žalobce předložil řidičský průkaz s poznámkou, že je řidičem poslance a dále doložil dopis, v němž zmíněný poslanec objasňuje nebezpečí, jež žalobci hrozí. K uvedeným rizikovým faktorům zástupkyně žalobce odkázala na zprávu Švýcarské organizace pro pomoc uprchlíkům, z níž citovala. Dle této zprávy pak stačí pouhé podezření z budoucího napojení na LTTE pro zadržení. Dále se v ní uvádí, že osoby, u nichž je konstatováno napojení na LTTE, jsou v táborech zabíjeny. Z této zprávy pak lze dle zástupkyně žalobce dovodit, že žalobce bude čelit „zvýšenému riziku“, tj. svévolnému zadržení a možnému nelidskému a ponižujícímu zacházení a mučení včetně ohrožení na životě. Obdobné skutečnosti zmiňují i jiné zprávy a organizace jako Amnesty International (článek ze dne 2.9. 2010, je obsahem správního spisu), Ministerstvo zahraničí USA a Velké Británie a články předložené žalobcem. Uvedené zprávy měl žalovaný k dispozici, odkázal na ukončení války, ale nevypořádal se s tím, že tytéž zprávy hovoří o přetrvávajících represích vůči Tamilům. Zástupkyně žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s konkrétními důkazy vztahujícími se

k osobě žalobce, tedy s kopií jeho řidičského průkazu a dopisem tamilského poslance. Nesdílí žalovaným učiněný závěr o tom, že na žalobce nelze vztáhnout rizika spjatá s pobytem v tzv. rehabilitačních táborech pro Tamily, neboť byly uzavřeny a že by se žalobce mohl bez problémů přemístit do Colomba a odkazuje na analýzu Amnesty International „Zapomenutí vězni“, v níž se uvádí, že přetrvávající detence Tamilů do Táborů je svévolná, kdy stačí pouhé podezření z budoucího napojení na LTTE pro zadržení. Zástupkyně žalobce dále k žalovaným uvedenému legálnímu a bezproblémovému vycestování žalobce uvedla, že opomněl, že žalobce vycestoval za úplatu 10 tisíc EUR, přičemž i dle konstantní judikatury bezproblémové vycestování není zárukou absence rizika v případě přicestování. Podle zástupkyně žalobce žalovaný neprokázal, že žalobci nehrozí v případě návratu pronásledování ze strany státních orgánů ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu z důvodu jeho tamilské národnosti a zároveň z důvodu presumovaného zastávání politického názoru (státními orgány presumovaná podpora LTTE) a nebylo řádně vyhodnoceno ani riziko možné vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žalobních námitek. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpovědi žalobce, použité informace o zemi původu a na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zrekapituloval podstatu výpovědi žalobce ve správním řízení včetně jím uvedených důvodů žádosti o mezinárodní ochranu a odkázal na odůvodnění rozhodnutí. K namítanému porušení § 3 správního řádu uvedl, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany lze zjistit stav věci, o němž nejsou pochybnosti, pouze za součinnosti se žadatelem, který žalovanému poskytne úplnou a pravdivou výpověď o skutečnostech, které ho vedly k odchodu z vlasti a k následnému vyhledání mezinárodní ochrany. Pokud žadatel tomuto základnímu požadavku nedostojí, nelze žalovanému klást za vinu porušení uvedeného ustanovení správního řádu. Žalovaný shledal ve výpovědích žalobce závažné rozpory (odkázal na stranu 10 a 13 odůvodnění rozhodnutí.) K v žalobě tvrzeným potížím s tlumočením odkázal na protokoly o provedených pohovorech. Žalovaný veškeré námitky žalobce či jeho právní zástupkyně do protokolu dne 30. 6. 2008 řádně zaprotokoloval, potíže s tlumočnickem žalobce netvrdil. Žalobce taktéž nenamítal, že nebyla zaprotokolována jeho tvrzení o účasti na demonstraci, to nenamítala ani přítomná zástupkyně. Žalovaný proto odkázal na str. 4 protokolu o pohovoru ze dne 30. 6. 2008, podepsanou žalobcem i jeho zástupkyní. Žalovaný poukázal na to, že se žalobce v podané žádosti ani ve vlastnoručně psaných důvodech o účasti na demonstraci a s tím spojených potížích nezmínil. Podle žalovaného žalobce následně v dalších výpovědích uváděl skutečnosti, které jsou v logickém rozporu s jeho předchozími tvrzeními, které podrobně popsal v odůvodnění rozhodnutí. Pokud tedy nebyl v řízení zjištěn stav věci, o němž nejsou pochybnosti, jak namítá žaloba, nelze to klást za vinu žalovanému za situace, kdy žadatel o udělení mezinárodní ochrany neposkytuje v řízení vzájemně nerozporná tvrzení, resp. své výpovědi v průběhu času zásadně mění.

Žalovaný konstatoval, že žalobce v řízení uváděl jak možné ohrožení své osoby vzhledem ke své tamilské národnosti obecně, tak ke svým tvrzeným potížím s policií v minulosti (v průběhu řízení popsal celkem 4 zadržení policií v letech 1997-2007), dále uvedl obavy také ve vztahu k organizaci LTTE, a ke své práci řidiče pro tamilského poslance, přičemž žalovaný se ke všem tvrzeným obavám žalobce vyslovil a vysvětlil proč žalobci nelze udělit mezinárodní ochranu na území ČR. K v žalobě konkrétně zmiňovaným obavám, a to, že byl žalobce pro své časté cestování a práci pro poslance státními orgány Srí Lanky považován za podporovatele separatistické LTTE, žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí, kde se k posouzení důvodnosti těchto obav rovněž vyjádřil. Žalobce v řízení nedoložil (a to ani vlastní věrohodnou výpověď), že by byl osobou podezřelou z vazeb na LTTE, proto možné ohrožení žalobce v případě podezření z budoucího napojení na LTTE, shledal žalovaný jako nedůvodné. Podle názoru žalovaného nebyl žalobce státními orgány své země původu v minulosti podezírán z takového napojení. Stejně jako v napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že výpovědi žalobce o okolnostech jím popisovaných zadržení a jeho motivech nejsou konzistentní, žalobce nebyl z tohoto důvodu nikdy obviněn, státními orgány mu bylo dokonce umožněno legální vycestování z vlasti, což ve svém souhrnu nesvědčí o skutečném zájmu státních orgánů o jeho osobu jako o osobu podezřelou v době jeho odchodu ze země z vazeb na LTTE.

Dále žalovaný odkázal na zprávu ČTK ze dne 25. 8. 2011 „Srílanský prezident oznámil ukončení výjimečného stavu“, kterou v kopii doložil. Dle této zprávy srílanský prezident M. R. dnes vyhlásil ukončení výjimečného stavu, který na ostrově kvůli ozbrojenému konfliktu platil většinu z posledních téměř tří desítek let. Prezident vysvětlil, že od ukončení války a vítězství nad povstaleckými Tygry osvobození tamilského Ílamu (LTTE) v roce 2009 už fakticky nejsou přísná opatření zapotřebí, protože "se neprojevila žádná teroristická aktivita". Porážkou LTTE skončila 26 let trvající válka, která si vyžádala kolem 100.000 obětí. Dále zopakoval, že podle Doporučení UNHCR z července 2010 (je součástí spisového materiálu) není již vzhledem k ukončení střetů Srílančanům pocházejícím ze severu země potřeba udělovat mezinárodní ochranu podle širších kritérií hodnocení uprchlíků, ani doplňkové formy ochrany výhradně na základě rizika vážné újmy. Tato zpráva dále uvádí, že v době přípravy tohoto materiálu se bezpečnostní situace na Srí Lance výrazně stabilizovala, což umožnilo začít řešit problémy stovek tisíců vnitřně vysídlených osob (IDP) na severu a východě. Nicméně po celé zemi jsou velmi viditelná přetrvávající bezpečnostní opatření, jako vojenská/policejní kontrolní stanoviště u hlavních silnic a všudypřítomné vojenské jednotky, podle dostupných informací s cílem zabránit obnovení jednotek LTTE, jejichž příslušníci dosud unikají. Jako potencionálně ohrožené skupiny pak tato zpráva uvádí osoby podezřelé z vazeb na LTTE, novináře a další pracovníky sdělovacích prostředků, aktivisty občanské společnosti a lidských práv, ženy a děti konkrétních profilů a taktéž osoby s odlišnou sexuální orientací.

Žalovaný setrval na svém posouzení nedůvodnosti žalobcem tvrzených obav ze zatčení, uvěznění či zabití ze strany státních orgánů v případě návratu do vlasti

pro podezření z vazeb na LTTE vzhledem k nízké věrohodnosti výpovědí žalobce ohledně průběhu i důvodům jednotlivých zadržení policií v průběhu let 1997 až 2007, ze kterých má takové ohrožení žalobce plynout. Námitka vůči vypořádání se s důkazy vztahujícími se k osobě žalobce a dalšími žalobcem předloženými důkazy, je dle žalovaného uplatněna pouze v obecné rovině, žalobce neuvádí, jaké konkrétní důkazní prostředky, resp. skutečnosti v nich obsažené, považuje za relevantní, a žalovaným nebyly řádně posouzeny. K povaze předkládaných internetových článků ohledně obecné situace v zemi se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vyjádřil na str. 11 rozhodnutí, práci žalobce jako řidiče žalovaný ve svém rozhodnutí nezpochybňoval. Podle žalovaného nejsou námitky obsažené v podané žalobě způsobilé zpochybnit vydané rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů. Projednal žalobu při jednání za účasti tlumočnicka jazyka tamilského.

Ze správního spisu soud ověřil následující rozhodné skutečnosti.

Žalobce podal dne 30.6. 2008 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Ještě téhož dne s ním byl proveden pohovor k důvodům jeho žádosti a ve dnech 15.7. 2008 a 16.12. 2010 s ním byly provedeny doplňující pohovory. Při všech pohovorech žalobce byla přítomna pracovnice Organizace pro pomoc uprchlíkům, jako zástupkyně žalobce po celé správní řízení.

Žalobce v podané žádosti uvedl, že má tamilskou národnost, je hinduistického vyznání, není a nikdy nebyl členem žádné politické strany nebo organizace. Není a nikdy proti němu nebylo vedeno trestní stíhání. Ve vlasti pracoval jako řidič a prodavač. Svou vlast opustil v srpnu 2007, protože měl v dubnu 2007 problémy s armádou a policií. Pomocí převaděče, který vše zařídil, odletěl z Kolomba do Malajsie, kde zůstal deset měsíců a poté odletěl přes Dubaj a Ukrajinu do Prahy. Cílem jeho cesty byla Francie. V případě návratu se bojí, že by mu hrozilo nebezpečí. Ve vlastnoručně psaném prohlášení doplnil, že byl mnohokrát zadržen policií. Od roku 2001 pracoval jako řidič poslance pana Sivajilingam, v roce 2002 byl zraněn při výbuchu armádní bomby. Ve vlasti byl v ohrožení, proto odešel do zahraničí.

Při pohovoru dne 30.6. 2008 žalobce popsal svoji cestu z vlasti, kdy z Kolomba do Malajsie vycestoval bez potíží na svůj vlastní cestovní pas. Z Malajsie vycestoval s malajským pasem na cizí jméno. Za úplatu mu to takto zařídil převaděč. Ke svému životu uvedl, že se staral o rodinný obchod s ozdobami a jezdil s nimi obchodovat i do Kolomba. Poté popsal případy, kdy byl zadržen policií. Poprvé byl zadržen v červenci 1997, když šel s přáteli na pouť do hinduistického chrámu a byl zbit. Skončil ve vězení. Policistům nešlo o jeho obvinění, ale chtěli peníze. Matka ho vykoupila. Podruhé byl zadržen v září 2001 asi na 10 dnů. Ve vězení byl obviněn ze zásobování LTTE v okolí letiště. Jeho matka se obrátila na poslance za okres Jaffna

pana Sivajilingam, který se přimluvil za jeho propuštění. Po předložení prohlášení o spolehlivosti žalobce a záruky obecního úřadu z místa bydliště, byl žalobce propuštěn. Poté žalobce pracoval jako řidič tohoto poslance. Jednou ho navštívili příslušníci LTTE s výzvou, aby se k nim přidal, což odmítl. Poté byl předvolán na policii k výslechu, zda podporuje LTTE. Odpověděl, že ne, ale policisté mu nevěřili. Policie si ponechala jeho fotografii. Při bojích byl zasažen střepinou a poté se přestěhoval do Kolomba (v roce 2001). Stále vozil poslance mezi Jaffnou a Kolombem. Potřetí byl policií zadržen v dubnu 2007 v Kolombu. Řekli mu, že v Kolombu zůstat nemůže, jinak ho zastřelí. Uvedl také, že armáda má lidi v civilu, kteří zabíjejí Tamily, takto zmizel i jeho přítel. Z vlasti odjel proto, že v domě poslance, kde bydlel, byla odhalena bomba. Policie ji zneškodnila, ale poslanec mu řekl, že je pro něho nebezpečné, aby s ním zůstal, protože mnoho tamilských poslanců bylo zabito. Upřesnil, že poslanec Sivajilingam je ze strany TULF (Tamilská osvobozeněcká fronta). K dotazu žalovaného žalobce uvedl, že s LTTE neměl žádné kontakty. Uvedl také, že v roce 2002 musel pod nátlakem zaplatit LTTE 25.000 rupií, protože vybírají peníze od všech majitelů obchodů v Jaffně. V další části pohovoru žalobce ke svým zadržením uvedl, že v roce 1997 byl zadržen na 3-4 dny kvůli podezření ze spolupráce s LTTE. Poté, co byl upozorněn, že předtím o podezření nehovořil, uvedl, že policisté chtěli jen peníze. V září 2001 byl zadržen, protože se se svou dodávkou pohyboval v blízkosti letiště v Kolombu. Byl vyslechnut, musel podepsat protokol, nebyl z ničeho obviněn. Dále uvedl, že v roce 2002 byl zraněn střepinou, když šel s přítelem na trh v blízkosti vojenského tábora a náhle došlo k výbuchu. Neví, co vybuchlo, ale myslí si, že granát. Naposledy (v dubnu 2007) byl zadržen opět kvůli podezření ze spolupráce s LTTE, policisté mu řekli, že nesmí zůstat v Kolombu, nebyl z ničeho obviněn. Byl zadržován asi 14 dnů, policie se zajímala o jeho obchod s ozdobami (i v době, kdy pracoval jako řidič poslance si přivydělával obchodem s ozdobami). Případ byl předložen soudu, který ho osvobodil a propustil. K dotazu žalovaného uvedl, že jeho problémy spočívaly v tom, že v Kolombu nemohl zůstat, protože mu znemožňovali obchodovat, lidé v jeho okolí mizeli, odvlékala je armáda, měl strach ze zastřelení, protože „tak to s Tamily dělají“. Vysvětlil, že v Kolombu nemohl žít proto, že policie o něm má informace, má jeho fotografii, vojáci v civilu od obchodníků požadovali peníze a kdo nezaplatí, je zastřelen. Následně uvedl, že od něho peníze nikdo nechtěl. Dále uvedl, že armáda a policie zabíjí Tamily. K výslovnému dotazu žalovaného uvedl, že problémy kvůli kterým žádá o mezinárodní ochranu jsou tyto: armáda odvádí Tamily a zabíjí je, osobně byl několikrát zadržen, jeho fotografie je v policejní evidenci, policie mu sdělila, že nemůže zůstat v Kolombu. V napadeném rozhodnutí jsou na straně 3 popsány nesrovnalosti ve výpovědích žalobce (žalobce namítal jazykové nedorozumění) a jejich následné vysvětlení žalobcem zachycené v samotném protokolu, kdy žalobce a jeho zástupkyně nejdříve odmítli podepsat stranu 7 a 8 protokolu. Po vyjasnění odpovědí žalobcem, jej oba podepsali.

V průběhu dalších dvou doplňujících pohovorů (15.7. 2008 a 16.12. 2010) žalobce podrobněji vypovídal ke skutečnostem, které uvedl jako důvod svého odchodu z vlasti, svým potížím v zemi původu a jednotlivým zadržením policií v zemi svého původu. Podrobný popis výpovědí žalobce, tak jak odpovídá obsahu

správního spisu a které se od sebe vzájemně odlišují, je zachycen na straně 3 až 7 napadeného rozhodnutí. Soud na tomto místě rekapituluje, že z obsahu všech výpovědí žalobce vyplývá, že byl v zemi původu celkem ve čtyřech případech zadržen policií. Ohledně důvodů, okolnostech a době zadržení vypovídal následovně:

1) V červenci 1997 byl zadržen (na 3 až 4 dny), když šel s přáteli na pouť do hinduistického chrámu, policisté ho z ničeho nepodezřívali, jen požadovali za jeho propuštění peníze. Matka ho vykoupila. Současně v rozporu s tímto tvrzením uvedl, že byl zadržen kvůli podezření ze spolupráce s LTTE, šlo o běžné zadržení, policisté požadovali jen peníze. Matka ho vykoupila. Obojí uvedl při pohovoru dne 30.6. 2008.

2) V září 2001 byl zadržen: a) asi na 10 dnů, ve vězení byl obviněn ze zásobování LTTE v okolí letiště, poslanec Sivajilingam se ho zastal a poté byl propuštěn, b) byl zadržen, protože se pohyboval se svou dodávkou v blízkosti letiště v Kolombu, byl pouze vyslechnut, musel podepsat protokol, nebyl z ničeho obviněn. Obojí uvedl při pohovoru dne 30.6. 2008.

3) V dubnu 2002 byl zadržen (v té době byl poslanec v Londýně): a) LTTE přišli k němu domů a požadovali po něm spolupráci, odmítl. Policisté mu nevěřili, že nespolupracuje s LTTE, zadrželi ho, nechali si jeho fotografii (uvedl při pohovoru dne 30.6. 2008); b) LTTE ho vyzvala, aby se v dubnu 2002 účastnil demonstrace proti armádě. Ze strachu se této demonstrace zúčastnil, policie natáčela demonstraci na video, šel v čele, a tak policie získala jeho fotografii. Večer k němu přišli policisté a předvolali ho na stanici. Poradil se se svým poslancem a na policejní stanici šel. Bez obvinění byl propuštěn. Nedokázal vysvětlit, proč o demonstraci nehovořil již dříve, byl vyzván k objasnění rozdílů v nynější a předchozí výpovědi (uvedl při pohovoru dne 15.7. 2008); c) při pohovoru dne 16.12. 2010 uvedl, že nedaleko jeho bydliště došlo k nehodě vojenského vozidla, které srazilo a usmrtilo chodce. Srotil se dav lidí a někdo do něho hodil bombu. Žalobce byl policií zadržen kvůli podezření, že je ve spojení s atentátníky. V další části pohovoru odlišně uvedl, že byl při této události zraněn, odjel do nemocnice a po ošetření odešel domů. Policie ho o měsíc dříve (duben 2002) předvedla k výsledku kvůli jeho účasti na demonstraci proti armádě. Policisté mu sejmuli otisky prstů, pořídili si jeho fotografii a vyhrožovali mu smrtí. Po výsledku byl propuštěn. Svou účast na demonstraci vysvětlil nejdříve tak, že se k ní „připletl“ cestou do práce a později tak, že ho k účasti na ní vyzvala LTTE.

4) V dubnu 2007 byl zadržen v Kolombu: a) při pohovoru dne 30.6. 2008 uvedl, že policisté mu řekli, že v Kolombu zůstat nemůže, jinak ho zastřelí. Nebyl z ničeho obviněn. Byl zadržován asi 14 dnů, policie se zajímala o jeho obchod s ozdobami. Případ byl předložen soudu, který ho osvobodil a propustil; b) Při pohovoru dne 15.7. 2008 uvedl, že byl v Kolombu registrován, proto tam pobývat mohl. Bydlel se svým poslancem v přísně chráněné zóně vyhrazené pro poslance, a proto tam mohl vstupovat. Svoji fotografii sám odevzdal na policii, protože to je při registraci v Kolombu povinné. Objasnil také, že nebyl přímo hledaný, ale na všech policejních stanicích byla jeho fotografie kvůli této povinné registraci.

Žalobce na podporu svých tvrzení doložil v průběhu správního řízení prostřednictvím své zástupkyně 282 stran textu v tamilském jazyce (různé články z internetových stránek www.tamilwin.com), které dle sdělení žalobce se ho osobně netýkají, ale mají vypovídat o situaci na Srí Lance. Dle zjištění a učiněného závěru žalovaného se jedná o stránky provozované v zahraničí, mnohdy propagující LTTE a její vůdce, a proto je žalovaný vyhodnotil jako ne zcela objektivní pramen informací o situaci na Srí Lance. Žalovaný dále zpochybnil zástupkyní žalobce předložený překlad zprávy Švýcarské organizace pro pomoc uprchlíkům, kdy dle jeho mínění chyby v překladu pozměňují skutečný obsah zprávy. Žalovaný proto obstaral kompletní překlad žalobcem vybraných částí zprávy (podrobněji viz strana 11 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Zástupkyně žalobce zaslala žalovanému vyjádření ze dne 18.8. 2009, v němž uvedla, že žalobce je tamilské národnosti, byl obchodníkem a řidičem tamilského poslance a měl v zemi původu problémy s policií a LTTE. Popsala azylový příběh žalobce, jednotlivé případy zadržení žalobce policií a okolnosti zadržení, kdy se tak dle jejího názoru stalo z důvodu tamilské národnosti žalobce. Učinila závěr, že žalobce je na základě své tamilské národnosti považován za přívržence LTTE a byl proto pronásledován armádou a policií pro podezření z podpory této teroristické organizace. Pronásledování mu hrozí i ze strany LTTE.

Žalobce dále žalovanému doručil vyjádření tamilského poslance ze dne 22.9. 2009 (v anglickém jazyce, žalovaný pořídil překlad do českého jazyka), v němž poslanec podepsaný jako M.K. S. L. uvedl, že žalobce byl vzat do vazby kvůli podezření z kontaktů na LTTE. Poté, co se na něho obrátila jeho matka, zajistil propuštění žalobce. Poslanec uvedl, že když se sám v roce 2001 účastnil volební kampaně, byl těžce zraněn při jednom z útoků a žalobce ho odvezl do nemocnice. Dále uvedl, že v době, kdy byl v zahraničí, žalobce se zúčastnil poklidné demonstrace a byl zadržen policií. Sám poslanec byl v roce 2007 zadržen bezpečností, a proto se nyní nemůže vrátit na Srí Lanku. Zástupkyně žalobce dále doložila v překladu do českého jazyka tamilské novinové články, překlad části zprávy Švýcarské organizace pro pomoc uprchlíkům ze dne 1.12. 2010 a další články a důkazy (popsány na straně 6-7 napadeného rozhodnutí)

Správní orgán při svém rozhodování vycházel z výpovědí žalobce, které posuzoval na pozadí informací shromážděných v průběhu správního řízení ohledně situace v zemi původu žalobce, vycházel ze Zprávy MV VB o Srí Lance ze dne 9.3. 2007, informací OAMP MV ČR ze dne 8.7. 2008 a 14.7. 2008, Doporučení UNHCR ohledně potřeby mezinárodní ochrany žadatelům ze Srí Lanky ze dne 5.7. 2010, ze Zprávy MV VB o Srí Lance ze dne 11.11. 2010, Výroční zprávy organizace Human Rights Watch o Srí Lance z 11.11. 2010 a aktuální Infobanky ČTK –Srí Lanka. Použité informace jsou součástí správního spisu.

Při jednání soudu účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Soud provedl důkaz listinami, které od obou účastníků obdržel 1-2 dny před jednáním. Zástupkyně žalobce předložila 3 strany kopie zprávy Amnesty International (AI) ze

dne 13.3. 2012 v anglickém jazyce se stručným překladem jejího obsahu do českého jazyka a ústním sdělením, že se jedná o tiskovou zprávu asi šedesátistránkové zprávy AI, která se odkazuje na obsáhlou aktuálně vydanou studii s názvem „Locked away: Sri Lanka security detainess“, v níž se uvádí, jak režim nadále pokračuje v porušování lidských práv, zejména osob zadržených během formálně ukončeného konfliktu a poukazuje i na nová zadržení, přičemž zadržování nejsou jen skuteční bojovníci LTTE, armáda k rehabilitaci nutila každého, kdo s LTTE přišel do styku. Tímto důkazem chce žalobce doložit, že závěry žalovaného o neexistenci vážné újmy pro pouhé formální ukončení ozbrojeného konfliktu nejsou správné.

Žalovaný k posouzení aktuální situace na Srí Lance předložil (v překladu do českého jazyka) :

- 1) Zprávu BBC z 30.1. 2012 – Bývalí rebelové z organizace Tamilští tygři „mohou vstoupit do služeb policie“,
- 2) Informaci Švýcarské organizace pro pomoc uprchlíkům z 22.9. 2011 – Srí Lanka: Situace Tamilů pocházejících ze severu nebo východu ostrova a navrátilců na Srí Lanku (26 stran textu),
- 3) Informaci Kanadské rady pro migraci a uprchlíky, LKA 103837.E ze dne 29.9. 2011 - Srí Lanka: změny výjimečných právních předpisů a zákona proti terorizmu (srpen září 2011),
- 4) Informaci Human Rights Watch, leden 2011- Výroční zpráva HRW 2011.

Zástupkyně žalobce k předloženým zprávám žalovaného uvedla, že působí ještě naléhavěji, než jí předložená zpráva AI. Ze zpráv vyplývá historie porušování lidských práv, která nadále pokračuje i po ukončení konfliktu, problematika se jeví otázka navrátilců zpět na Srí Lanku. Poukázala na Informaci Švýcarské organizace pro pomoc uprchlíkům z 22.9. 2011 – stranu 6, bod 4 „Tamilové ze zahraničí“. Minimálně rozhodnutí o neudělení doplňkové ochrany je v rozporu s předloženou zprávou AI a nově předloženými zprávami žalovaného a mělo by být přehodnoceno. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Náklady řízení žalobce ani zástupce nepožaduje.

Pověřený pracovník žalovaného k výše citovaným zprávám uvedl, že ani zhoršená situace na Srí Lance neznamena automatické udělení doplňkové ochrany. Odkázal na pasáže těchto zpráv, kde se uvádí, že většina zemí EU vrací srílanské občany včetně osob tamilské národnosti zpět na Srí Lanku. Odkázal na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva z 31.5. 2011, citovaný na straně 2 Informace Švýcarské organizace pro pomoc uprchlíkům z 22.9. 2011 a na stranu 19 zprávy, kde je uveden i výčet dalších zemí, které shledaly návrat Tamilů za bezproblémový. V závěrečném návrhu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, navrhl zamítnutí žaloby, náklady řízení nežádal.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném

dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

Soud při svém rozhodování vycházel z následujících úvah a hodnocení.

Z ustanovení § 28 odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že mezinárodní ochranu lze udělit ve formě azylu nebo doplňkové ochrany; shledá-li ministerstvo při svém rozhodování, že jsou naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12, 13 nebo 14, udělí azyl přednostně. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že nebyly naplněny důvody pro udělení azylu jako vyšší formy mezinárodní ochrany, v souladu se zákonem posoudí, zda-li cizinec nesplňuje důvody k udělení doplňkové ochrany.

Podle § 12 zákona o azylu v platném znění se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Za pronásledování se pro účely tohoto zákona považuje závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna státními orgány, stranami nebo organizacemi ovládajícími stát nebo podstatnou část jeho území ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo státu posledního trvalého bydliště v případě osoby bez státního občanství. Za pronásledování se považuje i jednání soukromých osob podle věty první, pokud lze prokázat, že stát, strany nebo organizace, včetně mezinárodních organizací, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním. Za pronásledování se nepovažuje, může-li cizinec s přihlédnutím k osobní situaci nalézt účinnou ochranu v jiné části státu, jehož státní občanství má, nebo je-li osobou bez státního občanství, v jiné části státu svého posledního trvalého bydliště, pokud se obava z pronásledování nebo hrozba vážné újmy zřejmě vztahuje pouze na část státu.

Soud po provedeném přezkumném řízení konstatuje, že případ žalobce a jím prezentovaný azylový příběh je velmi obsáhlý s ohledem na množství žalobcem sdělených informací, které bylo třeba vyjasnit a množství jím předkládaných listinných důkazů (různých článků a zpráv, jež bylo nutné přeložit) v průběhu správního řízení. Se žalobcem byly provedeny celkem tři pohovory k důvodům jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR (poslední s odstupem 2,5 roku). Žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal rozdíly v jednotlivých výpovědích žalobce i jeho zástupkyně (vyjádření ze dne 18.8. 2009) ohledně jeho čtyř zadržení policií (srovnej strana 9-11 rozhodnutí), které vyhodnotil tak, že ani jedno z těchto zadržení nesouviselo s tamilskou národností žalobce, jeho politickým názorem (byť i přisuzovaným) nebo jeho prací řidiče poslance. První zadržení (v červenci 1997) bylo motivováno zjištěným požadavkem policistů (matka ho vykoupila). Ohledně dalších tří zadržení žalovaný dospěl k závěru, že souvisela se zcela konkrétními

událostmi, které údajné napojení na LTTE indikovaly, vyhodnotil je však z důvodů popsaných rozporů ve výpovědích jako nevěrohodné. Pro stručnost si soud dovoluje v tomto směru odkázat na odůvodnění napadené rozhodnutí.

Žalobce v žalobě namítal průběžné potíže s tlumočením během správního řízení. Žalovaný se této námitce věnoval již v odůvodnění napadeného rozhodnutí (strany 3, 5) a rovněž i ve svém vyjádření k žalobě. Soud je nucen konstatovat, že poté, co žalobce namítal nesprávné tlumočení, správní orgán jej vyzval ke správné odpovědi, tuto zaznamenal a žalobce poté správnost obsahů protokolů stvrdil svým podpisem, což učinila i pohovorům přítomná zástupkyně žalobce. Soud proto tuto žalobní námitku hodnotí jako nedůvodnou. Podle názoru soudu se žalovaný velmi precizně vypořádal s jednotlivými tvrzeními žalobce o jeho potížích v zemi původu, pro které žádá o mezinárodní ochranu (tamilská národnost, několikeré zadržení policií kvůli podezření z podpory LTTE, obava ze zabití armádou nebo policií, v době podání žádosti probíhající ozbrojený konflikt na Srí Lance,) z hlediska zákonem vymezených důvodů pro udělení azylu, jež jsou taxativně uvedeny v § 12 zákona o azylu a nelze je rozšiřovat o důvody další. S učiněnými závěry žalovaného a jejich logickým odůvodněním se soud plně ztotožňuje a dovoluje si na ně odkázat. Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku, že se žalovaný nevypořádal s konkrétními důkazy vtahujícími se k osobě žalobce, které předložil. Z obsahu správního spisu i odůvodnění napadeného rozhodnutí (strana 6-8) je zřejmé, že žalovaný zhodnotil žalobcem předložený dopis od poslance, kopii řidičského průkazu žalobce, obsáhlé množství listinných důkazů, pořídil i překlad sporných pasáží zprávy Švýcarské organizace pro pomoc uprchlíkům) a učiněné závěry řádně odůvodnil.

Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje krajský soud i neudělení azylu dle § 13 a 14 zákona o azylu. Ve smyslu obsahu § 13 zákona o azylu (azyl za účelem sloučení rodiny) nebyla v daném případě žádná tvrzení ze strany žalobce činěna. Udělení azylu dle § 14 zákona o azylu (tzv. humanitární azyl), je na volné úvaze správního orgánu, přičemž tuto volnou úvahu, tedy zda byl dán důvod hodný zvláštního zřetele či nikoli, může soud přezkoumávat pouze z hlediska překročení případných mezí správního uvážení, resp. z hlediska případné libovůle ze strany správního orgánu. Soud má za to, že žalovaný měl dostatek podkladů pro případné rozhodnutí ve smyslu § 14 zákona o azylu a neshledal překročení zákonem stanovených mezí správního uvážení ani jeho zneužití (§ 78 odst. 1 s .ř. s.).

Ze všech výše uvedených důvodů soud proto žalobu směřující proti výroku rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyl udělen azyl dle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.

Doplňková ochrana je upravena v ust. § 14a a § 14b zákona o azylu.

Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do

státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle § 14a odst. 2 téhož zákona se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

Podle § 14b odst. 1 zákona o azylu se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Podle § 14b odst. 2 téhož zákona se rodinným příslušníkem pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 rozumí a) manžel osoby požívající doplňkové ochrany, b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let, c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu. Podle § 14b odst. 3 zákona o azylu je předpokladem pro udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželů osoby požívající doplňkové ochrany trvání manželství před udělením doplňkové ochrany cizinci. Podle § 14b odst. 4 zákona o azylu v případě polygamního manželství, má-li již osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.

Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodů taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování.

Zatímco podmínky pro udělení azylu se posuzují ve vztahu k tomu jaká byla situace v zemi původu žalobce v době, kdy vlast opustil, pro posouzení existence důvodů pro udělení doplňkové ochrany (dříve překážky vycestování dle § 91 zákona o azylu) je zásadní aktuální situace v zemi původu, tedy zkoumání, co žalobci hrozí v případě návratu do země původu (analogicky podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3.3. 2004, č.j. 2 Azs 12/2004-40, www.nssoud.cz, označeno jako judikát NSS č. Ej 159/2004).

Žalobce opustil zemi původu v srpnu 2007. Z výše uvedeného je zřejmé, že ozbrojený konflikt mezi srílanskou vládou a teroristickou LTTE skončil po téměř třiceti letech v květnu 2009 porážkou LTTE. Jedná se o významnou změnu poměrů a společensko-politické situace v zemi původu žalobce, kterou žalovaný vyhodnotil tak, že boje utichly, uprchlíci se navracejí do svých domovů a situace se postupně

normalizuje. Vyloučil proto s odkazem na použité informace o zemi původu (viz výše), že by žalobci v případě návratu hrozila vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.

Žalobce v žalobě namítal nesprávné vyhodnocení rizika vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu a doložil soudu aktuální tiskovou zprávu AI ze dne 13.3. 2012. Rovněž žalovaný doložil k jednání soudu novější informace o zemi původu žalobce (4 zprávy citované výše). V Informaci Švýcarské organizace pro pomoc uprchlíkům z 22.9. 2011 se v bodě 4 – *Tamilové ze zahraničí* mimo jiné uvádí, že vláda neustále podněcuje kampaně proti těm, kdo opustili zemi a požádali v zahraničí o azyl, označuje tyto osoby za zrádce, diskreditující svou zemi. Navrátilci jsou podrobeni rozsáhlé kontrole, předpisy pro výjimečný stav (Emergency Regulations,) byly i více než dva roky po skončení války automaticky prodlužovány o další měsíc (z důvodu nebezpečí hrozícího ze strany LTTE), vláda Srí lanky sleduje aktivity Tamilů v zahraničí, od konce války v květnu 2009 absolvovali Tamilové při návratu ze zahraničí na letišti v Kolombu pohovory a docházelo také k zatčením, Srílanský stát v uplynulých letech nijak nezakročil proti porušování lidských práv ze strany státu. V bodě 5.4. – *Kontrola na letišti* se uvádí, že osoby, které absolvovaly azylové řízení odvedou pracovníci imigračního úřadu a předají je letištní policii nebo tajným službám. Osoby, jimž byl nařízen návrat na Srí Lanku, jsou hlášeny kriminální policii (CID), která zjišťuje jejich národnost, dřívější odsouzení. Vracené osoby také mohou být předány srílanské tajné službě (SIS) nebo protiteroristické službě (TID) k dalším výsledkům. Dále se ve zprávě uvádí, že navrátilci, u kterých se zjistí, že absolvovali azylové řízení, jsou odvedeni z fronty a zadrženi k informativnímu výsledku, což může trvat několik hodin, dní nebo i měsíců. Zpráva dále uvádí, že 17.6. 2011 bylo na letišti zadrženo při příletu 26 Tamilů vrácených z Londýna a předvedeno k výsledku. Amnesty International se obávala, že některé z vrácených osob budou mučeny. Lidé, kteří jsou po kontrole při příletu propuštěni a smejí opustit letiště, mohou být později při dalších policejních kontrolách opět zadrženi, zastrášováni nebo vydírání. V bodě 7 – *Výhled* se uvádí, že některé země (Švýcarsko, Velká Británie, Francie, Itálie) posoudily možnost návratu žadatelů o mezinárodní ochranu –Tamilů po skončení občanské války kladně. Od institucí poskytujících právní poradenství však přicházejí zprávy (neověřené), že Tamilové, kteří z různých důvodů pobývali mimo Srí Lanku a nyní se vracejí, jsou často zatýkáni kvůli podezření z členství v LTTE a někteří jsou týráni nebo propuštěni na svobodu až po zaplacení „výkupného“. Jednotlivci tak mohou být nepředvídatelně vystaveni svévolnému jednání pracovníků srílanských tajných služeb kvůli pobytu v zahraničí nebo podání žádosti o azyl. Zpráva konstatuje, že v situaci, kdy státní orgány beztrestně porušují práva navrátilců, by bylo odvážné souhlasit s tím, že jejich postup při vstupu navrátilců do země je celkově korektní.

Ve výroční zprávě HRV z ledna 2011 se uvádí, že dozvuky občanské války ukončené v květnu 2009 porážkou LTTE vládními silami stále ovlivňovaly dění v roce 2010. Na narůstající tlak nezávislého vyšetřování údajných případů porušování válečného práva vláda odpovídala zastrášováním novinářů. Když generální tajemník OSN Ki-Mun zřídil vlastní panel pro otázky odpovědnosti na Srí Lance, vláda s ním

odmítla spolupracovat. Historie porušování lidských práv vězněných osob ze strany policie je na Srí Lance dlouhá. Ve zprávě se na závěr uvádí, že v červenci se Evropská unie rozhodla ukončit preferenční obchodní vztahy se Srí Lankou poté, co shledala, že Srí Lanka vykazuje „významné nedostatky“ v dodržování tří dohod OSN o lidských právech. Srílanská vláda to označila za cizí vměšování.

Na základě citovaných pasáží těchto zpráv nelze dojít k závěru, že situace na Srí Lance je natolik stabilizovaná, že by navrácení žalobce do země původu nebylo v rozporu se zásadou non-refoulement (čl. 33 odst. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951, publikované pod č. 208/1993 Sb., tj. zákaz vyhoštění uprchlíka do země, kde by jeho život či osobní svoboda byly ohroženy na základě jeho rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité společenské vrstvě či politického přesvědčení). Soud považuje za nezbytné, aby žalovaný ve světle těchto informací po zajištění případně dalších co nejaktuálnějších zpráv ohledně vývoje situace na Srí Lance opětovně posoudil a odůvodnil udělení či neudělení doplňkové ochrany žalobci podle § 14a zákona o azylu. Soudu, který nemůže v přezkumném řízení nahrazovat rozhodovací činnost správního orgánu, proto s ohledem k výše uvedenému nezbylo, než napadené rozhodnutí ve výroku, kterým bylo rozhodnuto o neudělení doplňkové ochrany zrušit a věc v tomto rozsahu vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci částečný úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku II. rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 26. dubna 2012

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně